

סדר הקדושים לשבת

עם ברכת המזון וברכת מעין שלוש
נסח עדות הספרדים

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם

זהו סדר הקידוש המיוסד ע"פ דברי רבינו האר"י ז"ל: אחר תפילת ערבית יכנס לביתו, וכשיכנס למקום השולחן יאמר בקול רם ובשמחה יתרה: "שבת שלום" וינשק ידי אביו וידי אמו-אם הם בחיים. אח"כ יסתכל באור הנר אשר ברכו עליו, ויסתכל בשתי נרות ויכוון שהם, א' כנגד "זכור" וא' כנגד "שמור". גם יכוון שהם, אחד בה"א ראשונה ואחד בה"א אחרונה שבשם הוי"ה; ואע"פ שהדליקו ז' נרות לכבוד שבת, עם כל זה הוא לא יסתכל אלא רק בשתיים, ויכוון בהסתכלותו שיאירו נרות העליונים ואח"כ יעמוד במקום שיושב בו אצל השולחן ויאמר בקול רם: "דא היא סעודתא דחלל תפוחין". ואח"כ יקיף את השולחן דרך ימין, ויחזור ויעמוד במקום שעמד בו קודם הקפה. ואז בעמדו שם, יקח בידו שתי אגודות הדס, שהם, אחד כנגד "זכור" ואחד כנגד "שמור", ויאחזם ויחברם יחד כדרך גדילתן בין שתי ידיו, ויברך עליהם "עצי בשמים" ויריח בהם. ואחר שיריח, אז תיכף ומיד, בעודם מחוברים יחד בין שתי ידיו, יאמר בפיו: "זכור ושמור בדיבור אחד נאמר", וגם יאמר גם כן פסוק זה: "ריח ניחוח אשת לה", כי בתיבות אלו רמזים כל הכונות של ברכת הריח. ואח"כ יחזור להקיף השולחן פעם שנית בשתיקה בעוד ההדס בידו (בא"ח ש"ב בראשית הכ"ט).

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
בּוֹאֲכֶם לְשִׁלּוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
בְּרַכְוֵי לְשִׁלּוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
בְּשִׁבְתְּכֶם לְשִׁלּוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
בְּצֵאתְכֶם לְשִׁלּוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ

בְּרוּךְ הוּא: ג"פ
 כִּי מִלְּאֲכֵי יֵצוּחַ לֶךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרֶכֶיךָ: יְהוֹנָתָן יִשְׁמֹר־צֶאֱתָךְ וּבּוֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ואח"כ בלי הפסק יאמר תקף פסוקי אשת חיל (בא"ח ש"ב בראשית הכ"ט)

אֵשֶׁת חֵיל

אֵשֶׁת־חֵיל מִי יִמְצָא וְדַחַק מִפְּנִינִים מְכָרָה: בָּטָח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר:
 גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־דָע כָּל־יְמֵי חַיֶּיהָ: דִּרְשָׁה צֶמֶד וּפִשְׁתִּים וְתַעַשׂ בַּחֲפֶז כַּפִּיהָ: הֵיטָה
 כְּאִנִּיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּדְרֶךְ תָּבִיא לַחֲמָה: וְתִקֵּם | בְּעוֹד לֵילָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחָק
 לְנַעֲרֹתֶיהָ: זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחָהּ מִפְּרִי כַּפִּיהָ נִטְעָה כָּרֶם: הִגֵּדָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְתִאֲמַץ
 זְרוּעֶתֶיהָ: טַעְמָה כִּי־טוֹב סִחְרָהּ לֹא־יִכְבַּח בַּלֵּילָה נָרָה: יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּפִישׁוֹר וּכַפִּיהָ
 תִּמְכּוּ פֶלֶךְ: כִּפָּה פָּרְשָׁה לְעֵנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ
 מִשָּׁלַג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים: מְרַבִּדִּים עֲשֵׂתָהּ־לָּהּ שֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן
 לְבוּשָׁה: נוֹדַע בִּשְׁעָרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עַם־זִקְנֵי־אֶרֶץ: סָדִין עֲשֵׂתָהּ
 וְתִמְכֹּר וְחָגוֹר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי: עוֹז־וְהִדָּר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:
 פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֵסֶד עַל־לְשׁוֹנָה: צוּפִיהָ הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ
 וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלֶהָ: רַבּוֹת
 בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל־כַּלְנָה: שָׁקַר חֲחַן וְהִבֵּל הִיפִי אֵשֶׁה
 יִדְּאֵת־יְהוֹנָתָן הִיא תִתְהַלֵּל: תִּגְדִּילָה מִפְּרִי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ
 בִּשְׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ:

פשט המנהג בכל המקומות לאמר אומר בשבחין קודם קידוש

אהללה שם-אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: יהוה יהוה | עני ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי
אהודנו:

אתקינו סעדתא דמהימנותא שלימתא, חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעדתא דמלכא,
דא היא סעדתא דחקל תפוחין קדישין:

(וועיר אנפין ועתיקא קדישא אתין לסערא בהריה):

אומר בשבחין. למיעל גז פתחין. דבחקל תפוחין. דאנון קדישין: גזמן לה השתא. בפתורא
חדתא. ובמנרתא טבתא. דנהרא על רישין: ימינא ושמאלא. וכניחו כלה. בקשוטין אזלא.
ומאני ולבושין: יחבק לה בעלה. וכיסודא דילה. דעביר נחא לה. יהא כתיש פתישין: צוחין
אף עקתין. בטלין ושכיתין. ברם אנפין חדתין. ורוחין עס נפשין: חדו סגי ייתן. ועל חדא תרתין.
נהורא לה ימטי. וברכאן דנפישין: קריכו שושבנין. עכידו תקונין. לאפשא זיגין. ונונין עס רחשין:
למעבד נשמתי. ורוחין חדתין. בתרתין ובתלתין. ובתלתא שבשין: ועטורין שבכין לה. ומלכא
דלעלא. דתתעטר כלא. בקדיש קדישין: רשימין וסתימין. בגז כל-עלמין. ברם עתיק יומין. הלא
בטיש בטישין: יהא רעוא קמיה. דתשרי על-עמיה. דיתענג לשמיה. במתיקין ודוכשין: אסדר
לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עס נחמא. ובצפונא ארשין: בחמרא גז כסא. ומדאני אסא.
לארוס וארוסה. להתקפא חלשין: נעבד להון כתרין. במלין יקירין. בשכעין עטורין. דעל גבי
חמשין: (שכיתין ושביקין. מסאכין דרחיקין. חבילין דמעיקין. וכל זני חרשין:) שכנינא-תתעטר.
בשית נחמי לסטר. בוין תתקטר. וזיגין דכנישין: למכצע על דפתא. כזיתא וכביעתא. תרין יודין
נקטא. סתימין ופרישין: משח זיתא רכיא. דטחנין ריחא. ונגדין נחליא. בגוה בלחישין: הלא
נימא רזין. ומלין דגזיגין. דליתתון מתחזין. טמירין וכבישין: אתעטרת כלה. ברזין דלעלא. בגז
האי הלולא. דעירין קדישין:

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל-קדישין. טמירא דכל-טמירין סתימא דכלא דיתמשד טלא עלאה מניה
למליא רישיה דועיר אנפין ולחטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא. ויתמשד מן קדם
עתיקא קדישא דכל-קדישין טמירא דכל-טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא
וחדוא עלי ועל-כל-בני כיתי ועל-כל-הנזלים אלי ועל-כל-ישראל עמיה. ויפרקינו מכל-עקתין בישינו דזיתון לעלמא
ויזמין ויתחייב לנא ולכל-נפשנא חנא וחסדא וחי אריכי ומוני רוחי ורחמי מן קדמיה. אמן כן יהי רצון:

נהגים לומר קטע מספר הזוהר הקדוש פרשת ויקהל דף ר"ז ע"ב

יומא דא מתעטרא בשכעין עטורין, ושמא עלאה קדישא, אשתלים בכל-סטרין, ואתנחירו בלהו דרגין, וכלא
בחדוה דברכאן, ובקדשה על קדשה, ותוספת דקדשה. קדשה דמעלי שבכתא, דא אחי קדשה דשבת
בראשית. דהא אתקדישא מתלתין ותרין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין. ובזעין לאדכרא
על האי קדושה, כללא דעוכרא דבראשית, וניחא ברזא דתלתין ותרין שבילין, ותלת דרגין
דאתכלילן בהו, רוא דסהדותא דעוכרא דבראשית, דהיו ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם וגו'.
דאית בסהדותא דא, תלתין וחמש תיבין. תלתין ותרין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין.

תלת דרגין, אנון: שביעי. שביעי. שביעי. ואית ביה רוא דעלמא עלאה,
ורוא דעלמא תתאה, ורוא דכל-מהימנותא. תלת ומנין אלהים, וחד
עלמא תתאה. וחד, פחד יצחק. וחד, עלמא עלאה קדישא, קדש
קודשין. וכעי בר נש למסחר סהדותא דא, בחדוה, וברעותא דלכא,

לאסתר קמי מאריה דמהימנותא. וכל-מאן דיסתיד דא, וישוי לביה ורעותיה לדא, מכפר על כל-חוביו. ברוך אתה השם אלהינו מלך העולם אשר קדשנו כמצותיו ורצה בנו וכו', האי קדושא איהו בחד מתקלא, לקבל סהדותא דמהימנותא, ואנון תלתין וחמש תיבין אחרנין, כמה דאית בויכלו. בלא סלקין לשבעין תיבין, לאתעטרא בהו שבת, דמעלי שבתא. וכאח חולקיה דבר נש, דיכון פרעותיה למלין אליו, ליקרא דמאריה. ברוך יהוה לעולם אמן | ואמן:

יש נוהגים לומר קודם הקידוש פיוט "בר יוחאי", ויש נוהגים לאמרו בתוך הסעודה.

בר יוחאי סימן שמעון וביא

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחברך:

בר יוחאי, שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ נור הקדש, חבוש על ראשך פארך:
בר יוחאי, מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברחת, במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך והודך:
בר יוחאי, עצי שטים עומדים, למודי יהוה הם לומדים, אור מופלא אור היקוד הם יוקדים, הלא המה יורד מורך:
בר יוחאי, ולשדה תפוחים, עלית ללקוט בו מרקחים, סוד תורה כציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך:
בר יוחאי, נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה יוצרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צורךך:
בר יוחאי, למקום אבני שיש, הגעת לפני אריה ליש, גם גלת כותרת על עיש, תשורי ומי ישורך:
בר יוחאי, בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבטות סוד חמשים, קשרת קשרי שין קשרך:
בר יוחאי, ירד חכמה קדומה, השקפת לכבודו פנימה, שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו אורך:

בר יוחאי, אור מופלא רום מעלה, יראת מלהביט כי רב לה, תעלומה ואין קודא לה, נמת עין לא תשורך:
בר יוחאי, אשרי יולדתך אשרי העם הם לומדיך ואשרי העומדים על סודך, לבושי חשן תמיד ואורךך:

בר יוחאי, זכותו יצן עלינו, ועל כל ישראל אחינו, שיבוא ויגאלנו במהרה, ונאמר אמן:

בר יוחאי, נמשחת אשריך שמן ששון מחברך:

בר יוחאי, נמשחת אשריך שמן ששון מחברך:

קידוש ליל שבת

לפני הקידוש יש נוהגים לומר לשם יחוד, מספר לשון חכמים

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחרא שם יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל, חנה אנתו באים לקים מצות עשה דאורייתא לקדש את-השבת, ולקים מצות עשה דרבנן לקדש על-חיון, כמו שפרשו רבותינו וכוונם לכרכה פסוק וכו' את-יום השבת לקדשו: וכו' בהו בדברים הנאמרים על-חיון, לתקן שרש מצות אלו במקום עליון. וחרי אנתו מוכנים להמשיך אורות עליונים לחסל תפוחין קדישין על-ידי חכנה בסוד המעשה וחכנה בסוד הדבור.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה לפניך כאלו כוננו בכל-הכונות הראויות לכון בסוד המעשה ובסוד הדבור אשר יסוד לנו עכריך חכמי ישראל בסדר הקדוש של שבת, ויעלה לפניך קדוש זה עם קדושי בניך היוצעים ומכונים כהן. וימשך שפע וברכה רבה בכל-העולמות הקדושים, ומשם ימשך שפע רב לנפשנו רוחנו ונשמתנו לעכרך באמת ולשמר את כל-שבטות קדשך, כל-ימי חיינו, במחשבת ודבור ומעשה, ביראה ואהבה ושמחה רבה. ויחרי אנתו מוכנים לקבל עלינו מצות עשה של התשובה, כמו שכתוב ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקלו. ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיחא עתה עת רצון לפניך, וימשך לנו ולנשותינו ולבנינו ובנותינו ולכל-ישראל שפע שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד, ורחמים, על ידי כ"ב צנורות עליונים אשר הם פתוחים ומריקים שפע וברכה מכריכה העליונה מראש כל-הכתרים. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שכוכות מצות מוינת כוס חיון של הקדוש במים, מלא ידינו מברכותיך, מעשר מתנות ידך, וכוכות יעקב תמימך, אשר מתק תבואות בחסדים,

ככתוב ויבא לו יין וישת דארמי ליה מנא כנינא, כן ברחמיך וחסדיך יתמתקו כל-הגבורות והדינו וגמלנו חסדים טובים:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות הברכה של קדוש שבת על כוס יין מלא, יתמלאו אותיות כוס ששם כ"ף וא"ו סמ"ה, שעולים מספר הברכה, ויהיו צעורות לקבל לנו שפע הברכה מן הברכה העליונה ממקור הברכות. ויתקיים בנו מקרא שכתוב יצו יהוה אתך את-הברכה באסמיך ובכל משלח ידך. ועתה אדני אלהים הואל וכרך את-כית עכרך ומברכתך וכרך בית עכרך לעולם. יהי רצון | אמרי' | ותגיון לפי לפניך יהוה צורי וגאלי:

יש בותגים לומר נוסח קצר (כף החיים)

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושיכנתיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחרא שם יו"ד ק"א כו"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל, הריני בא לקיים מצות עשה דאורייתא לקדש השבת בדברים כמו שכתוב וזכור את-יום השבת לקדשו. ומצות עשה דרכנו לקדש על-היין. ומצות סעודת ליל שבת. לתקן שרש מצות אלו במקום עליון. ויהי | נעם | אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ידביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי-אלך בגיא צלמות לא-איירא רע כי-אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: תעודך לפני | שלחן נגד צדרי דשנת בשמן ראשי כוסי ריזה: אך | טוב וחסד ידפוני כל-ימי חיי ושבתי בבית-יהוה | לאורך ימים:

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות:

ואומר המקדש: סברי מרגו, רעונים: לחיים.

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, בורא פרי הגפן:

יכון לקיים מצות עשה דאורייתא של הקידוש, ומצוה דרבנן לקדש על היין.

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, ודצה בנו, ושבית קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית. תחלה למקדאי קדש זכר ליציאת מצרים, ושבית קדשך באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

ארון דגל
היהוה ויהיה

כל הזכירות שמורות
למרחשור

יטעם מעט מהיין בעודו עומד, ואח"כ ישב במקומו וישתה רביעית מהיין, ולפתות ישתה רוב רביעית.

ברכת הבנים

טוב שהבנים יגשקו ידי הוריהם, ובפרט יד האם כי יש סוד בדבר. וטוב שהאב והאם יניחו ידיהם על ראש ילדיהם ויברכו אותם:

לבן: ישימך אלהים כשרה, רבקה, רחל ולאה:

לבן: ישימך אלהים כאפרים וכמנשה:

בברכה יהוה וישמרך: ואר יהוה: פניו אליך ויהנך: ישא יהוה: פניו אליך וישם לך שלום:

סדר סעודה ראשונה

מחר ליטול ידיו לסעודה אחר הקידוש. ויש אומרים קודם הנטילה לשם יחד זה (באי"ח וירא הי"א):

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחרא שם יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל, הרני בא לקים מצות עשה דרבנן לטול ידי ולשפשפש היטב קדם סעודה, כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי, לתן שרש מצות זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתחיה חשוכה ומקבלת ורצויה לפניך מצות זו של נטילת ידים ותשפשוף קדם סעודה, כאלו כונתי בכל-הכונות הראויות לכוון במצות זו. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות מצות הברכה אשר נכרך על נטילת ידים קדם סעודה, יתיה עתה עת רצון לפניך, וימשך מן אור אין סוף שפע מוחין ואורות גדולים לשנים עשר פרצופים הרמוזים בעשר ספירות הכוללים, שהם רמזים בעשר אצבעות הידים, ומשם נקבל שפע עשר הברכות, ככתוב ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורכ רגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים תהו נכיר לאחיד וישתחוו לך בני אמה ארריך ארור ומברכך ברוך:

ברוך אתה יהוה, ארון רבם, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על נטילת ידים:

יאהז שתי ככרות פת בשתי ידי, ויברך המוציא. ויש נוהגים לומר פסוקים אלו קודם הברכה

עני-כל אליך ישברו ואתה נתן להם את-אכלם בעתו: פותח את-ידך ומשביע לכל-חי רצון:

ברוך אתה יהוה, ארון רבם, אלהינו, מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ:

יבצע כביצה (56 גרס) מהלחם ויטבול במלח ג"פ ויטעם, אח"כ יבצע כביצה לאשתו, יטבול במלח ויתן לה, ואח"כ יבצע לשאר בני הבית.

קודם סעודה ראשונה יש אומרים לשם יחוד זה:

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחרא שם יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל. הרני מוכן לקים מצות סעודה ראשונה של שבת, לתן את שרשה במקום עליון, והיא כנגד יצחק אבא קדישא, ובזכותו נצול מחבלו של משיח, וקיים בנו מקרא שכתוב והרכבתיך על-במתי ארץ: ויהי | נעם ארני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יש נוהגים לומר בסעודה ראשונה קטע מספר הזהר הקדוש, פרשת יתר פ"ח ע"א:

זכור את-יום השבת לקדשו. רבי יצחק אמר, כתיב ויכרך אלהים את-יום השביעי, וכתיב בפסוק ששת ימים תלקטוהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו. בין דלא משתכח ביה מונוי, מה ברכתא אשתכח ביה. אלא הכי תאנא, כל-ברכא דלעלא ותתא, ביומא שביעאה תלון. ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דהוא יומא, מתברכא מניה כל-שתא יומין עלאין, וכל-חד וחד יהיב מונויה לתתא, כל-חד ביומוי, מההיא ברכה דמתברכא ביומא שביעאה. ובגני כה, מאן דאיהו בדרגא דמחמנותא, בעי לסדרא פתורא, ולאתקנא סעודתא בליליא דשבתא,

בגין דיתברך פתוריה, כל אינן שיתא יומין, דהא ברהו וזמא, אודמו ברכת, לאתברא כל שיתא יומין דשבתא, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא. ועל כה, בעי לסדרא פתוריה בלילא דשבתא, בנהמי וכמווני. רבי יצחק אמר, אפילו כיומא דשבתא נמי רבי יהודה אמר, בעי לאתענגא בהאי יומא, ולמיכל תלת סעודתי בשבתא, בגין דישתכח שבעא וענגא בהאי יומא בעלמא. רבי אבא אמר, לאודמנא ברכתא כאנו יומין דלעלא, דמתברכאן מהאי יומא. והאי יומא, מליא רישיה דזעיר אנפין, מלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא, ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין, תלת זמני, מכר עייל שבתא, בגין דיתברכו בלחיה בחדא. ועל דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמני אלין, דהא בהא תליא מהימנותא דלעלא, בעתיקא קדישא, וזעיר אנפין, ובחקלא דתפוחין. וכעי בר נש לאתענגא בהו, ולמחדי בהו, וזמאן דנרע סעודתא מניה, אחוי גימנותא לעלא ועונשיה דהוה בר-נש סני. בגיני כה, בעי לסדרא פתוריה, תלת זמני, מכר עייל שבתא, ולא ישתכח פתוריה ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל-שאר יומי דשבתא. ובהאי מלה, אחוי, ותלי מהימנותא לעלא. רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרזא עליה, או תתענג על-יתוה, דא סעודתא חדא, לקבל עתיקא קדישא דכל-קדישין. והרפכתך על-במתי ארץ, דא סעודתא תנינא, לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיך נחלת יעקב אביה, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין. ולקבלוהו בעי לאשלא סעודתיה, וכעי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמחדי בכל-חד וחד מניה, משום דאיהו מהימנותא שלימיתא. ובגין כה, שבתא אתיקר, מכל-שאר זמני וחגי, משום דכלא ביה אשתכח, ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר רבי חייא, בגין כה, משום דאשתכח כלא ביה, אדפר תלת זמני. דכתיב, ויכל אלהים ביום השביעי. וישבת ביום השביעי. ויברך אלהים את-יום השביעי. רבי אבא, (נ"א רב חמנא סבא) דר הוה יתיב בסעודתא דשבתא, הוה חד, בכל חד וחד, והוה אמר, דא היא סעודתא קדישא, דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר, דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא. וכן בכלהו סעודתי, והוה חד בכל-חד וחד. דר הוה אשלים סעודתי, הוה אמר אשלימו סעודתי מהימנותא. רבי שמעון, דר הוה אתי לסעודתא, הוה אמר הכי, אתקינו סעודתא דמהימנותא עלאה, אתקינו סעודתא דמלכא, והוה יתיב וחד. דר אשלים סעודתא תליתא, הוה מכרי עליה, או תתענג על-יתוה והרפכתך על-במתי ארץ. והאכלתיך נחלת יעקב אביה, אמר רבי אלעזר לאבוי, אליו סעודתי היד מתתקנו. אמר ליה, לילא דשבתא, כתיב, והרפכתך על-במתי ארץ. ביה בלילא, מתברכא מטרוניתא, וכלהו חקל תפוחין, ומתברכא פתוריה דבר נש, ונשמתא אטוספת ביה, ותהי לילא, חדוה דמטרוניתא הוי. וכעי בר נש למחדי בחדותא, ולמיכל סעודתא דמטרוניתא. ברוך יהוה לעולם אמן. | ואמן:

סדר סעודה שניה

נהגים לומר מספר הזהר הקדוש פרשת יתרו דף פ"ח ע"ב

כיומא דשבתא, בסעודתא תנינא, כתיב או תתענג על-יתוה. על יתוה ודאי. דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא, וכלהו עלמין בחדותא, ושליו וחדותא דעתיקא עבדינו, וסעודתא דילה היא ודאי. בסעודתא תליתא דשבתא, כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביה. דא היא סעודתא דזעיר אנפין, דהוי בשלימותא. וכלהו שתא יומין, מההוא שלימו מתברכן. וכעי בר נש למחדי בסעודתא, ולאשלא אליו סעודתי, דאנו סעודתי מהימנותא שלימיתא, דרעא קדישא דישאל, די מהימנותא עלאה, דהא דילהוה היא, ולא דעמין עובדי עבודה זרה. ובגיני כה אמר, ביני וכוין בני ישראל. תא הוי, בסעודתי אלין, אשתמודעו ישראל, דאנו בני מלכא. דאנו מהיכלא דמלכא, דאנו בני מהימנותא, וזמאן דפגיס חד סעודתא מניה, אחוי גימנותא לעלא, ואחוי גרמה דלאו מבני מלכא עלאה הוה, דלאו מבני היכלא דמלכא הוה דלאו מורעא קדישא דישאל הוה. ויחבין עלה חומרא דתלת מלין, דינא דניהננס וכו'. ותא הוי, בכלהו שאר זמני וחגי, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני, ואי הוא חד בלחודו, ולא יחבי למסכני, עונשה סני. דהא בלחודו חד, ולא יחבי חדו לאתרא, עלה כתיב ווריתי פרש על-פניכם פרש חניכם. ואי איהו בשבתא חד, אף על גב דלא יחבי לאתרא, לא יחבין עלה עונשא. כשאר זמני וחגי, דכתיב פרש חניכם. פרש חניכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי, ואלו שבת לא קאמר. ובגיני כה כתיב, ביני וכוין בני ישראל. ומשום דכל-מהימנותא אשתכח בשבתא, יחבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל-שלימו בה. כדזמא דלעלא דאתי. ובגיני כה אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל-סטרוי. אמר רבי יוסי, ודאי כה הוה. וי ליה לבר נש, דלא אשלים חדותא דמלכא קדישא. וזמאן חדותא דילה, אליו תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חידו על חידו מהימנותא שלימיתא, מכל-סטרוי, תאנא, בחדין יומא מתעטרן אבתו, וכל-בני נקיו, מה דלאו הכי בכל-שאר חגי וזמני.

בְּהָרִין יוֹמָא, חֵיבֵי דְגִיחָנָס נִיחִין. בְּהָרִין יוֹמָא, כָּל דְּדִינִין אֲתִכְפִּין, וְלֹא מִתְעַרְיָן בְּעֵלְמָא. בְּהָרִין יוֹמָא אֹרְיָתָא מִתְעַטְרָא
בְּעֵטְרִין שְׁלָמִין. בְּהָרִין יוֹמָא, חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשֵׁתַמַּע, בְּמֵאתָא וְחִמְשִׁין עֲלָמִין. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאַמֵּן:

**אַתְקִינוּ אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא
דְּמַלְכָא, דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא:**

(וְזַעֲרֵי אֲנַפִּין וְחַקְל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין אַתְּנוּ לְסַעְדָּא בְּהָרִיה:)

נְהַגִּים לומֵר קודֵם קידוש פּיוט אסדר לסעודתא סימנ: אַנִּי יַצֵּק לִירֵא

אַסְדֵּר לְסְעוּדָתָא, בְּצַפְרָא דְשִׁבְתָּא, וְאַזְמִין בְּהַשְׁתָּא, עֵתִיקָא קְדִישָׁא: נְהוּרִיה יִשְׂרֵי כְּה, בְּקְדוּשָׁא
רְבָא, וּבְחִמְרָא טָבָא, דְּכֵה תַּחְדֵּי נַפְשָׁא: יִשְׁדֵּר לָן שׁוּפְרָה, וְנַחְזֵי בִיקְרִיה, וְנַחְזֵי לָן סִתְרָה, דְּאַתְאֲמַר
בְּלַחֲשָׁא: יִגְלָה לָן טַעַמִּי, דְּבִתְרִיסֵר נְהִמִּי, דְּאַנּוּן אֶת בִּישְׁמִיה, כְּפִילָא וְקִלְיָשָׁא: צְרוּרָא דְלַעֲלָא,
דְּכִיָּה חֵי כְּלָא, דִּיתְרֵבִי חִילָא, וְתַסַּק עַד רִישָׁא: חֲרוּ חֲצָדִי חֲקֵלָא, בְּדַבּוּר וּבְקֵלָא, וּמִלִּילוּ מֶלֶךְ,
כְּמֵתִיקָא וּכְדוּכְשָׁא: קֹדֶם רַבּוֹן עֲלָמִין, בְּמִלּוּן סְתִימִין, תְּגִלּוֹן פְּתַגְמִין, וְתִמְרוֹן חֲדוּשָׁא: לַעֲטוּר
פְּתוּרָא, בְּרוּז יִקְרִיא, עֲמִיקָא וְטַמִּירָא, וְלֹא מִלְּתָא אִוְשָׁא: וְאַלִּין מִלִּיא, יְהוֹן בְּרַקִּיעִיא, וְתַמֵּן מֵאן
שְׂרִיא, הִלָּא הַהוּא שְׁמַשָּׁא: רַבּוּ יִתִּיר יִסְגִּי, לַעֲלָא מִן דְּרַגְתָּא, וְיִסַּב בַּת זִוְגָה, דְּהוּת פְּרִישָׁא:

וְיַחַא רַעּוּז מִן קֹדֶם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל־קְדִישִׁין. טַמִּירָא דְכָל־טַמִּירִין סְתִימָא דְכָל־אִתְמַשְׁד טֵלָא עֲלֵאָה מְנִיָּה
לְמִלִּיא רִישִׁיה דְּזַעֲרֵי אֲנַפִּין וְלַחֲטִיל לַחֲקֵל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין בְּנִחְירוּ דְּאַנְפִּין בְּרַעּוּז וּבְחֲדוּתָא דְכָל־א. וְיַתְמַשְׁד מִן קֹדֶם
עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל־קְדִישִׁין טַמִּירָא דְכָל־טַמִּירִין סְתִימָא דְכָל־א רַעּוּזָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֻסְדָּא בְּנִחְירוּ עֲלֵאָה בְּרַעּוּזָא
וְחֻדָּא עָלֵי וְעַל־כָּל־בְּנֵי בֵּיתִי וְעַל־כָּל־הַנְּלוּסִים אֵלֵי וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמִיתָא. וְיַפְרִקֵּנוּ מִכָּל־עֲקָתִין בִּישִׁין דִּי־תִתּוֹן לַעֲלָמָא
וְיִזְמִין וְיַתִּיחִיב לָנָא וְלָכָל־נַפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֻסְדָּא וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמוֹנִי רִוְחִי וְרַחֲמֵי מִן קְדִמִּית. אָמֵן כּוּ יְהִי רַעּוּז:

נְהַגִּים לומֵר קודֵם הקידוש קטע מספר הוזהר הקדוש פרשת ויקהל דף ר"ז ע"ב

קִידוּשָׁא דְיוֹמָא, הָא אֻקְמוּת בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן, וְלֹא יִתִּיר. דְּהָא יוֹמָא קַאִים לְקַדְשָׁא לִיה, מַח־דְּלִית חֵי בְּלִילִיא,
דְּאַנּוּן צְרִיכִין לְקַדְשָׁא לִיה, בְּחֵנִי מְלִין כְּמָה דְּאַוּקִימָנָא. וְלֹא אַתְקַדֵּשׁ חָאִי לִילִיא, אֵלָא כְּעַמָּא קְדִישָׁא לְתַתָּא,
כְּ שְׂרִיא עֲלֵיהּ הַהוּא רֻחָא עֲלֵאָה. וְאַנּוּן בְּעִינָן לְקַדְשָׁא לִיה בְּרַעּוּזָא דְלֵבָא, וְלִכְנוּנָא דְעֵתָא לְהָאִי. וְיוֹמָא אִיהוּ
קַא מְקַדְשָׁא לִיה. וְיִשְׂרָאֵל מִתְקַדְשִׁין בְּצִלּוּתִין וּבְעוּתִין, וּמִתְקַדְשִׁין בְּקִדְשִׁיתָא, דְּחָאִי יוֹמָא. וְכַאֲנִי יִשְׂרָאֵל עֲמָא
קְדִישָׁא, דְּאַחֲסִינוּ יוֹמָא דָּא, אַחֲסַנְתָּ יְרוּתָא לַעֲלָמִין. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאַמֵּן:

קידוש היום

לְשֵׁם יְחוד קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׁכִינִיתָא, בְּרַחֲלִילוּ וְרַחֲמִינוּ וְחִילָא, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"א
בּוֹא וְק"א בְּיַחְדָּא שְׁלָמִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, תְּנֵה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַדֵּשׁ עַל חֵינִין קְדוּשָׁא רְבָא, לַעֲשׂוֹת
נֶחֱת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְחֲרִינִי מִתְּכּוֹן לְפָטוֹר בְּכִרְכָּה שְׂאֵכְרָךְ עַל יוֹן דְּקְדוּשָׁא, אֶת
כָּל־מִינֵי מַשְׁקִין שְׂאֵשְׁתָּה בְּתוֹךְ הַסְעוּדָה. וְיַחֲ | נַעַם אֲרָנִי אֲלַחֲנִינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

מְזִמּוֹר לְרוּד יְהוָה רַעֲי לֹא אַחֲסֵד: בְּנֵאוֹת דְּשָׁא יְדִבִּיצִנִי עַל מִי
מִנְחוֹת יְנַחֲלִנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ
בְּגִיא עֲלָמוֹת לֹא־אֵידָא דַּע כִּי־אַתָּה עֲמָדִי שְׁבֻטְךָ וּמַשְׁעַנְתְּךָ הֵמָּה יִנְחֵמֵנִי:
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלַחַן נֹגֵד צַרְדֵּי דְשִׁנְתָּ בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אֵךְ | טוֹב
וְחֻסְדִּי דְּדַפּוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה: לֵארוֹךְ יָמִים:

אִם-תֵּשִׁיב אִם-תֵּשִׁיב מִשְׁבֶּת רִגְלְךָ עֲשׂוֹת חֲפָצְךָ בַּיּוֹם קָדְשִׁי
וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקֹדֶשׁ יְהוָה יִהְיֶה אֲדֹנָיִי מְכַבֵּד וְכִבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת
דְּרָכָיִךְ מִמְּצוֹא חֲפָצְךָ וְדָבָר דְּבָר: אֲזִי תִתְּעַנֵּג עַל-יְהוָה יִהְיֶה אֲדֹנָיִי
וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל-בְּמוֹתַי אֶרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ גִּחְלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי
יְהוָה יִהְיֶה אֲדֹנָיִי יִהְיֶה אֲדֹנָיִי דְּבָר:

וּשְׁמָרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלְמָא כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה יִהְיֶה אֲדֹנָיִי אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:
עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֲדֹנָיִי אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:
וְאוֹמַר הַמְּקֹדֶשׁ: סִבְרִי מָרְנָן, וְעוֹמֵם: לַחֲיִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדֹנָיִי, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:

יטעם מעט מהיין בעודו עומד, ואח"כ ישב במקומו וישתה רביעית מהיין, ולפחות ישתה רוב רביעית.

קודם סעודה שניה יש אומרים לשם יחוד זה:

לִשְׁם יְחִיד קֹדֶשׁ בְּרִיד הוּא וְשִׁכְנֵיתִיהָ, בְּרַחֲלִיו וְרַחֲמֵיו, וְרַחֲמֵיו וְרַחֲלִיו, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"א כּוּא"ו ק"א
בִּיחְדָּא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל. הֵנָּה אֲנִכִּי כָא לְקִים מְצוֹת סְעוּדָה שְׁנִיָּה שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ חֲמִיּוֹסָת לְאַכְרֵס
חֲסִידָא לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, וּבִכְוֹתָהּ נִצָּל מְדִינָה שֶׁל גִּיחָס וְיָקִים כְּנֹן מִקְרָא שְׂכָתוֹב אֲזִי תִתְּעַנֵּג עַל-
יְחִיד וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל-בְּמוֹתַי אֶרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ גִּחְלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דְּבָר: וַיְחִי | גַּעַם אֲדֹנָיִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

סעודה שלישית

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא
דְּמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא זְעִיר-אַנְפִּין:
(וְעֵתִיקָא קְדִישָׁא וְחָקֵל תְּפוּחִין קְדִישִׁין אַתֵּן לְסַעְרָא בְּהַרְיָה:)

נוהגים לומר בתוך סעודה שלישית פיוט בני היכלא דכסיפין לרבנו האר"י ז"ל, ויש הנמנעים מלאומרו.
בְּנֵי הַיִּכְלָא דְּכַסִּיפִין. לְמַחְזִי זִי דְּזַעִיר אַנְפִּין: יְחוּן חָכָא. בְּחָא תַּכָּא. דְּכִיָּה מַלְכָּא בְּגִלוּפִין: זְכוּ לְחָדָא.
בְּחָא זְעִירָא. בְּנֵי עִירִין וְכָל גְּדִפִין: חָדוּ הַשְּׁתָּא. בְּחָא שְׁעָתָא. דְּכִיָּה רַעְוָא
וְלִית זְעִפִין: קְרִיכוּ לִי חֲזוּ חִילִי. דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין: לְכָר גְּטִלִין. וְלֹא עֲאִלִין.
חֲנִי כְּלָכִין דְּחִצִּיפִין: וְחָא אֲמִין. עֲתִיק יִמִּין. בְּמִיַּחְיָה עֲדִי יְחוּן חֲלָפִין: דְּעוּ
דְּלִילָה. דְּגִלִי לִיָּה. לְכַסְלָא לְכָל-קְלִיפִין: יִשׁוּי לֹון. בְּנוֹקְבִיחוּן. וַיִּטְמְרוּן כְּנֹן
כְּפִין: אַרִי הַשְּׁתָּא. בְּמִנְחָתָא. בְּחֲדוּתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין:

קודם סעודה שלישית יש אומרים לשם יחוד זה:

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, לנחלא יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם בלי ישראל, הנה אנכי בא לקים מצות סעודה שלישית של שבת, ותיא כנגד יעקב אב של שבטים נפש, וכזכותו נגצל ממלחמת גוג ומגוג, ויקים בנו מקרא שבתוב והאכלתיך נחלת יעקב אביה, נחלה בלי מצרים. ובכן כלכל סגלת שלש סעודות אלו יתקנו פגמנו בסעודות הרשות ומאכלות אסורות. ויהי געם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

נוהגים לומר בתוך סעודה שלישית קטע מספר הוזהר הקדוש פרשת יתרו דף פ"ח ע"ב

תא חוי, בכל שבתא יומי דשבתא, כד מטא שעתא דצלותא דמנחה, דינא תקיפא שלטא, וכל דינין מתערין. אבל ביזמא דשבתא, כד מטא עדן דצלותא דמנחה, רעוא דרעיון אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דילה, וכל דינין מתכפין, ומשתכח רעוא וחרו בכלא. וכתיב רצון, אשתלק משה, וביאת מהימנא קדישא מעלמא. בגין למנדע, דלא כרינא אשתלק, והתיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפס נשמתה, ואתטמר ביה. בגין כה, ולא ידע איש את סברתו כתיב. מה עתיקא קדישא, טמיר מכל טמירין, ולא ידעין עלאין ותתאין. אוף הכא, תאי נשמתא דאתטמר בהאי רצון, דאתגליא בשעתא דצלותא דמנחה דשבתא, כתיב ולא ידע איש את סברתו והוא טמיר מכל טמירין דעלמא, ודינא לא שלטא ביה. וכאח חולקיה דמשה. תאנא, בהאי יומא, דאורייתא מתעטרא ביה, מתעטרא בכלא, בכלא אנון פקודין בכלא אנון גורין ועונשין, בשבעין ענפין דנחורא דזרחין מכל סטרא וסטרא. מאן חמי, ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא, חמשה יומין בנו אילנא, כלחו אנפין בהו אחידין. מאן חמי, אנון תרעין דמתפתחין מכל סטרא וסטרא, כלחו מזרחין וזרחין, בהו נחורא דנפיק ולא פסיק. קל כרוזא נפיק, אתערז קדישי עליוני, אתערז עמא קדישא, דאתבחרו לעלא ותתא. אתערז חדותא לקדמות מאריכון, אתערז בחדותא שלימתא. אנדמנו בתלת חדון, דתלת אכחו. אנדמנו לקדמות מהימנותא, דחדוה דכל חדותא. וכאח חולקון, ישראל קדישין, בעלמא דין ובעלמא דאתי. דא הוא ירושתא לכו, מכל עמים עובדי עבודה זרה. ועל דא כתיב, בני וכו' בני ישראל אמר רבי יהודה, הכי הוא ודאי. ועל דא כתיב וכו' את יום השבת לקדשו וכתיב קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה. וכתיב, וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד. תאנא, בהאי יומא, כל נשמתיהון דצדיקא, מתערין בתפנוסי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. ורוחא חדא דא מענוגא דהוא עתיקא מתפשטא בכלחו עלמין, וסלקא נחתא, ומתפשטא לכלחו בני קדישין, לכלחו נטורי אורייתא, וניחין בניהא שלים, ומתנשי מכלחו, בל רוגין, כל דינין, וכל פולחנין קשין. חדא הוא דכתיב, ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגונך ומר העבדה הקשה. בגיני כה, שקיל שבתא לקבל אורייתא, וכל דנטיר שבתא, כאלו נטיר אורייתא בלה. וכתיב אשרי אנשי יעשה זאת וכו' דאדם יחיוס בה שמר שבת מחללו ושמר ירו מעשות כל דע. אשתמע, דמאן דנטיר שבתא, כמאן דנטיר אורייתא בלה. ברוך יהוה לעולם אמן | ואמן:

זמירות ופיוטים לשבת קודש

א כ אשמרה שבת מלים: רבי אברהם אבן קרא וזל סימן: אברהם.

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:

אסור מצא חפץ, עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי ערכים. דברי סחורה או דברי מלכים. אהיה בתורת אל ותחכמני:

בו אמצאה תמיד נוח לנפשי. הנה לדר ראשון נתן קדושי. מופת בתת לחם משנה בששי. ככה

בכל ששי יכפיל מזוני:

רשם בדת האל חק אל סגני. בו לערוך לחם פנים לפני. על כן להתענות בו על פי נבניו. אסור

לדב מיום כפור עוני:

היום מכבד הוא יום תענוגים. לחם ויין טוב בשר ודגים. השמחים בו הם שמחה משיגים, כי יום

שמחות הוא ותשמחני:

מחל מלאכה בו סופו להכרית. עליכן אכבס בו לבי בבדית. אתפללה אליאל ערבית ושחרית.

מוסף וגם מנחה הוא יעני:

א דרוך יקרא מלים: דונסן לברט. סימן: דאס פל בית.

דרור יקרא לכן עם בת. וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם ולא ישבת. שבו נדחו ביום שבת:

דרוש נר ואולמי. ואות ישע עשה עמי. נטע שורק בתוך כרמי. שעה שועת בני עמי:

דרך פורה בתוך בצרה. וגם אדם אשר גברה. נתון צרי באף ועברה. שמע קולי ביום אקרא:
אלהים תן במדבר הר. הדס שטה ברש תדחה. ולמזהיר ולנוהר. שלומים תן כמי נהר:
הדרך קמי חי אל קנא. במוג לבב ובמגנה. ונרחיב פה ונמלאנה. לשוננו לך רנה:
דעה חכמה לפנשך. והיא כתר לראשך. נצור מצות אלהיך. שמור שבת קדשך.

יום שבתון מלים: רבי יהודה הלוי. סימן: יהודה.

יום שבתון אין לשכות, זכרו כריח הניחח. יונה מצאה בו מנוח, ושם ינוחו יגיעי כח:
היום נכבד לבני אמונים, זהירים לשמרו אבות ובנים, חקוק בשני לחות אבנים, מרוב אונים ואמץ כח: יונה מצאה
בו מנוח, ושם ינוחו יגיעי כח:
ובאו כלם בברית יחד, נעשה ונשמע אמרו כאחד, ופתחו וענו יהוה אחד. ברוך הנותן לעם כח: יונה מצאה בו מנוח,
ושם ינוחו יגיעי כח:
דבר בקדשו בחר המור, יום השביעי זכור ושמור, וכל־פקודיו יחד לגמור, חזק מתנים ואמץ כח: יונה מצאה בו מנוח,
ושם ינוחו יגיעי כח:
העם אשר נע כצא תעה, יזכור לפקדו ברית ושבועה, לכל יעברכם מקרה רעה, כאשר נשבעת על מי נח: יונה
מצאה בו מנוח, ושם ינוחו יגיעי כח:

מה ידירות

מה ידירות מנוחתך את שבת המלכה. בכן נרוץ לקראתך בואי כלה נסוכה. לבוש בגדי חמודות, להדליק נר בכרכה.
ותכל כל־העבודות, לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:
מערב מזמנים, כל־מימי מטעמים. מבעוד יום מוכנים, תרגולים מפטמים. ולערך בו כמה מינים, שתות יינות
מבשמים. ותפנוקי מעדנים, בכל־שלש פעמים: להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:
נחלת יעקב יירש, בלי מצרים נחלה. ויכבדוהו עשיר ורש, ותוכו לאלה. יום שבת אם תשמורו והייתם לי סגולה.
ששת ימים תעבדו, ובשביעי נגילה: להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:
חפצין בו אסורים, וגם לחשוב חשבונות. הרהורים מתרים, ולשדך הבנות. ותיטק ללמדו ספר, למנצח בנגינות.
ולהנות באמרי ספר, בכל־פנות ומחנות: להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:
הלוכך תהא בנחת, עונק קרא לשבת. והשנה משבחת, כדת נפש משיבת. בכן נפשי לך ערה, ולנוח בחבת. כשושנים
סוגה, בו ינוחו בן וכת: להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:
מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה. כל־המתענים בה, יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח, יצלו לרוחה. פדותת תצמית,
ונם יגון ואנחה: להתענג בתענוגים. ברבורים ושליו ודגים:

יודוך רעיוני מלים: רבי ישראל נאדח. סימן: ישראל.

יודוך רעיוני יהוה רועי. ביום שבת קודש יום השביעי:

יום אשר כלית בו כל־מלאכתך. אומר כי שרית על־כל־זולתך. ומעשים עשית. אין לבלותך. לי בן־

אמתך חיש להרגיעי יודוך

שביעי בחרת מכל־המנינים. ואותו קדשת בשבועות ושנים. חיש אשר נשאת לגוע אמונים. ופדם

מאסונים ארחי ורבעי יודוך

רצה במנוחת יום זה יום מנוחה. וכיום עבודתי המציא לי הרחצה. והכן

לשבייתתי משאת וארוחה. וששון ושמחה יהיה שעשועי יודוך

אל עולם שכלו שבת תזכני. ותר. בחלו שים אור בעדני. ואל משכן שילה

תשוב תעלני. מהרה ענני אורי וישעי יודוך

אם ברוך אל עליון סימן: ברוך חזק

ברוך אל עליון, אשר נתן מנוחה. לפשטו פדיון, משאת ואנחה. והוא ידרוש לציון, עיר הנדחה. עד אנה תוהו, נפש
אנחה. השומר שבת הבן עם הבת. לאל ירצו כמנוחה על מוכת:
רוכב בערכות, מלך עולמים. את עמו לשבת, און בעמים. במאכלי ערבית, במימי מטעמים. במלבושי כבוד, ובח
משפחה: השומר שבת, הבן עם הבת. לאל ירצו, כמנוחה על מוכת:
ואשרי כל-חוכה, לתשלומי כפל. מאת כל סוכה, שוכן בערפל. נחלה לו יוכה, בהר ובשפל. נחלה ומנוחה, כשמש לו
זרחה: השומר שבת הבן עם הבת. לאל ירצו כמנוחה על מוכת:
כל-שומר שבת, כדת מחללו. הן הכשר חבת, קדש גורלו. ואם יצא חובת, היום אשרי לו. אל אל אדון מחוללו, מנוחה
היא שלוחה: השומר שבת הבן עם הבת. לאל ירצו כמנוחה על מוכת:
חמדת הימים, קראו אלי צור. ואשרי לתמימים, אם יהיה נצור. כתר הלומים, על ראשם יצור. צור העולמים, רוחו בם
נחה: השומר שבת הבן עם הבת. לאל ירצו כמנוחה על מוכת:
זכור את יום. השבת לקדשו. קרטו כי גבהה, טר על ראשו. על כן יתן. האדם לפשו. ענג וגם שמחה, בהם למשחה:
השומר שבת, הבן עם הבת. לאל ירצו, כמנוחה על מוכת:
קדש היא לכם. שבת המלכה. אל תוך בתיכם, להניח ברכה. בכל מושבותיכם, לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם,
עבד וגם שפחה: השומר שבת, הבן עם הבת. לאל ירצו, כמנוחה על מוכת:

אם יום השבת סימן: מנוחה

יום השבת אין כמוהו. ברכו אלהים וקדשהו:

מיזם ראשון עד יום ששי. לקראת שבת נכספה נפשי. כי בשבת אצא חפשי. וכי יום מנוחה אקראהו: פרו
נגיל ונשמח כי טוב להודות. ולומר עליון על-כל-אודות. כי השבת לנו חמודות. איש בער לא ידעהו: פרו
צוה לעשות שבת כהלכה. אז מסיני מצוה ערוכה. גם היא לשומרה. כתר מלוכה. וכבוד והדר תעטרהו: פרו
ומאהביה חיים יאריכו. וגם טועמיה חיים זכו. ובנתיב ישר המה ילכו. עדותיו בכל-לב ידרשוהו: פרו
רצה יהוה ובחר בנו. ומכל-לשון הכדילנו. וקדשת השבת הנחיל לנו. כל זרע יעקב כבדהו: פרו

אם אליך אקרא יה מלים: רבי שלמה דרין.

אליך אקרא יה אל נורא. תפקד גפן שהעמים ורדו. אל נורא:
שועתה תקבל אל שוכן מרומים. ותחדש שחרותה לעד ולעולמים. הלקולם תזנח עמך נאנח. צועק מבור לא מצא
עזרה: אל נורא. אליך אקרא יה אל נורא:
לחם את האויב כי ידו גברה. אבל את פריה ועוד ידו לא קצרה. שלח בו חימה זעם ונקמה. יאמרו העמים כי שמך
נקרא: אל נורא. אליך אקרא יה אל נורא:

אם אשיר לאל מלים: הרב משה חללי. סימן: משה חללי חזק.

אשיר לאל אשר שבת. ממלאכתו ביום שבת. נתנו לעם כנבת. עין תמיד ינצרהו: שמרו ישראל
שבת כי. אות ביני וביניכם הוא:
מכבד הוא מכל-ימים. כי בו שבת צור עולמים. ינוח בו לב עומים. שמח ושמחהו: שמרו
ישראל שבת כי. אות ביני וביניכם הוא:
שבת קדש יום מנוחה. בו נסו גון ואנחה. עם אל בהשקט ובכטחה. שבת ענג יקראהו: שמרו
ישראל שבת כי. אות ביני וביניכם הוא:
האל אשר בחר בנו. שבת קדשו הנחילנו. מן העמים הכדילנו. להיות לנו לאלהים הוא: שמרו
ישראל שבת כי. אות ביני וביניכם הוא:

הלוים רנה יפצחו. לכבוד שבת כי בו נחו. כל־ישראל בו ישמחו. שמחת עולם על־ראשם הוא: שמרו ישראל שבת כי. אות ביני וביניכם הוא:

חזק ישלח משיחנו. וישיב את שביתנו. ואז נשבות שבתנו. עולם שכלו שבת הוא: שמרו ישראל שבת כי. אות ביני וביניכם הוא:

א אל מאוד נעלה מלים רב משה אסתר וסמן: סימן: אליה.

אל מאד נעלה. אקדם פניו. בשירה ותהלה. אבא למעוניו. כימי משה ואהרן. יובילי למשכנותיו: לו שועה תעל וישמע קולי. ויסלח לי מעל ויעזור לי. יאן לאמרי פי. ואל יפן למעללי: יה הרם לחתן. וכלתו. בזכות אב האיתן. וצדקתו. ותמלך המלכה רחל. כשלמה במלכותו:

א יום זה לישראל מלים: רבי יצחק לוריא. סימן: יצחק לוריא חזק.

יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

צוית פקודים. במעמד הר סיני. שבת ומועדים. לשמר בכל־שני. לערך לפני משאת וארוחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

חמדת הלבבות. לאמה שבורה. לנפשות נכאבות. נשמה יתרה. לנפש מצרה. תסיר אנוחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

קדשת ברכת. אותו מכל־ימים. בששת כלית. מלאכת עולמים. בו מצאו עומים. השקט ובטחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

לאסור מלאכה. צויתנו נורא. אצקה הוד מלוכה. אם שבת אשמרה. אקריב שי למורא. מנוחה מרקה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

ושיר אעוד לך. כנגון ועימה. מול תפארת גדלך. נפשי לך כמחה. לסגלה ותמימה. קים הבטחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

רצה תפילתי. כמו קרבן נחשון. ויום מנוחתי. ברנה ובששון. חביב כבת אישון. ברב הצלחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

ישעך קיני. יה אדיר אדירים. בן דוד מלכנו. שלח נא לעברים. ויקרא לדרורים. רוח והנחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

אנא עליון נורא. הביטה ענינו. פדנו במהרה. חנו חנו. שמח נפשנו. באור ושמחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

חדש מקדשנו זכרה נחרכת. טובך מושיענו. תנה לנוצבת. בשבת יושבת. בזמן ושבחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

זכור קדוש לנו. בזכות יקרת היום. שמר נא אותנו. ביום זה ובכל־יום. דודי צח ואים. תביא רוחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

קול רנה וישועה לישראל השמיעה. בבא חזיון תשועה. צור מצמיח ישועה. אור שמשי הופיעה. תמיד הזריחה. שבת מנוחה: יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:

א יה רבון מלים: רבי ישראל הלוי טנארה. סימן: ישראל.

יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכאי. עובדי גבורתך ותמהאי. שפר קדמי להחויאי: יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכאי:

שבחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא. די ברא כל נפשא עיבן קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועוף שמיאי: יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכאי:

רברבין עובדך ותקיפין. מכין רמא זקיף כפיפין. לו יחי גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחשבניא: יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכיא:

אלהא די ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענד מפום אריותא. ואפיק ית עמד מגו גלותא. עמד די בחרת מכל אממאי: יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכיא:

למקדשך תוב ולקדש קודשין. אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין. וזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופריא: יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלך מלכיא:

א גילה הללויה מלים: אשר מורחי. סימן: אשר.

נגילה הללויה גילה. בא זמן הגאולה:

אל שדי קבץ קדו ידי. וגרש משנאי. נפשי בהם געלה. גילה
שלח לי בן ישי גואלי. ובנה לי בית היכל. באויבי עשה כללה. גילה
רחמן חוס על עם לא אלמן. ושלח להם ציר נאמן. ונסדר שיר ותהלה. גילה

א חביבי מלים: אשר מורחי. סימן: אשר.

חביבי יה חביבי האל המלך הרחמן. ישלח משיחו הנאמן.
אב הרחמן שמע קולנו. שלח בן דוד ויגאלנו. נשוב לציון עיר קדשנו. ונשלוט בה ביד רמה:
שמה נתאסף בעיר הבירה. ומחדש ישמע קול שירה. ואז נדליק את המנורה. בבית שוכן מעוטה:
ראה בעני ישראל עמד. והשיבם נא לגבולך. ואז יראה כל זכריך שלש פעמים בשנה:

א עזרני אל מלים: רב רפאל קטובי. סימן: קדס.

עזרני אל חי להכניע. את יצר המפתה המריע. מבלתך אין מושיע. להושיעני:
דלתי תשובה חי פתח לי. כי שבתי מחטאי ומעלי. אנא צורי שמע קולי מהר ענני. אודה עלי פשעי אתה תשא עוני:
סוד ימין הפשוטה. לקבל את הנפש המתחרטה. ולא תוסיף תחטא אליך קוני. הרחק נא מעליה חברת כת הצפוני:

א ידיד נפש

ידיד נפש אב הרחמן. משך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל ישתחוה מול הדרך. כי יערב לו ידידותך מנופת
צוף וכל טעם:

הדור נאה וזו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא רפא נא לה. בהראות לה טעם זיון. אז תתחזק ותתרפא.
והיתה לך שפחת עולם:

ותיק יהמו רחמיך וחוס נא על בן אוהבך. כי זה כמה נכסוף נכסף. לראות בתפארת עין. אנא אלי מחמד לבי חושה
נא ואל תתעלם:

הגלה נא ופרוש חביב. עלי את סכת שלומך. תאיר ארץ מכבודך גילה ונשמוחה בך. מהר אהוב
כי בא מועד. וחנני כימי עולם:

א אגדלך

מלים: רבי אברהם אבן עזרא. סימן: אברהם.

אגדלך אלהי כל נשמה. ואודך ברוב פחד ואימה:

בעמדי תוך קהלך צור לרומם. לך אכרע ואכופ ראש וקומה:

רקיעי רום הלא נטה במבטא. והארץ יסדה על בלימה:

היכל איש חקור את סוד יוצרו. ומי הוא זה בכל קדמה וימה:

מרומם הוא עלי כל פה ולשון. אשר הפליא ועשה כל בחכמה:

והגדל בגוי קדוש ועליון. ויתקדש שמייה רבא בעלמא:

כל הזכויות
לגרפמן

נמיד תהלתו

©
שמורות
זכויות

וּמִשְׁבִּיעַ (גַּמְטָרֵא חֲתָיָךְ) לְכֹל-חַי רֶצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדָה וְעֻלָּה וְנִסְתָּלוּת וְזִמְנוּת וְקִדְמוּת וְאַחֲרֵי כֵן אֱמַלְךָ אֱלֹהֵינוּ וְנִסְתָּלוּת וְזִמְנוּת וְקִדְמוּת וְאַחֲרֵי כֵן אֱמַלְךָ אֱלֹהֵינוּ

גורדל לך יהוה ^{אֱלֹהֵינוּ} על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה

כל הזכויות שמורות
לגרףמוד

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה: בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דגת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ודבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים, ושמאים ביד טהורים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לבדיר ביתך ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה, ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חודש אדר, ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ, ועשית עמם נס ונפלא, ונודה לשמך הגדול סלה:

על הכל יהוה: אלהינו מודים לך ומברכים את שמך. כאמור ואכלת ושבעת. וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה יהוה אלהינו על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה: אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו. זוננו. פרנסנו. כלכלנו. הדויחנו. הרוח לנו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לידו מתנות בשר ודם. ולא לידו הלוואתם. אלא לידך המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבז בעולם הזה. ולא נכלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת אומרים:

רצה והחליצנו יהוה: אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו ונגנוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל הנחמות. וגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

בראש חודש ביום טוב ובחול המועד אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע וידאה וידצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום

בר"ה: ראש חדש הזה (ימשיך "לרחם") בר"ה: הזכרון, בשמיני-עצרת: שמיני חג עצרת,

בפסח: חג המצות, בשבועות: חג השבועות, בסוכות: חג הסוכות,

הזה, ביום (בי"ט: טוב) מקרא קדש הזה.

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה: ע"כ

ותבנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים ואומר בלחש אמן:

אם שכת לומר "יעלה ויבוא" בראש חודש ונוכר קודם שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר בלי שם ומלכות: **ברוך אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון:**

אם בשבת שכת לומר "רצה" ונוכר אחרי שאמר "ברוך אתה ה'" ולפני שאמר "בונה ירושלים" - יאמר "למרני חוקיך" ו"רצה" וכו'. ואם סיים "בונה ירושלים" ונוכר ששכת "רצה" קודם שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר: **ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה יהוה, מלך העולם, מקדש השבת:**

אם אחרי שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" נוכר שלא אמר "רצה והחליצנו", אפילו לא אמר רק מילה "ברוך", יחזור לראש ברכת המזון. אם שכת לומר "יעלה ויבוא" בליל פסח או בליל ראשון של סוכות ונוכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" וקודם שסיים "בונה ירושלים" יאמר "למרני חוקיך", "יעלה ויבוא" וכו'. אם סיים ברכת "בונה ירושלים" יאמר לפני ברכת "הטוב והמטיב": **ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר נתן ימים טובים לישראל לששון ולשמחה, את יום חג (המצות) הפסח הזה. ברוך אתה יהוה, מקדש ישראל והזמנים:**

אם התחיל ברכת "הטוב והמטיב", אפילו אמר רק "ברוך", אינו אומר ברכת "אשר נתן" אלא חוזר לראש. אם שכת לומר "רצה" ו"יעלה ויבוא" בשבת ויום טוב ונוכר קודם שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר: **ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ונתן ימים טובים לששון ולשמחה, את יום חג (המצות) הפסח הזה. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת וישראל והזמנים:**

אם התחיל ברכת "הטוב והמטיב", אפילו אמר רק "ברוך", אינו אומר ברכת "אשר נתן" אלא חוזר לראש. אם שכת לומר "יעלה ויבוא" בפסח שבועות או סוכות, ביום או בחול המועד (חוץ מהלילה הראשון של פסח וסוכות) ונוכר קודם שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר בלי שם ומלכות:

ברוך אשר נתן ימים טובים לישראל לששון ולשמחה, את יום חג (המצות) השבועות הזה. ברוך מקדש ישראל והזמנים: אם התחיל ברכת "הטוב והמטיב", אפילו אמר רק "ברוך", אינו אומר ברכת "אשר נתן" אלא ממשיך כדרכו, ויכול לומר "יעלה ויבוא" ב"הרחמן".

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, האל אבינו. מלכנו. אדירנו. בודאנו. גואלנו. קדושנו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל יום ויום הוא הטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורוח והצללה וכל טוב: (יענו אמן).

הרחמן הוא ישתבח על כסא כבודו: הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח בנו לדוד דודים: הרחמן הוא קרן לעמו ירים: הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי. גנחת ולא בצער: הרחמן הוא יתן שלום בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה ורוחה והצלחה בכל מעשה ידינו: הרחמן הוא יצליח את דרכינו: הרחמן הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו מהרה

קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה. רפואת הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה: הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל. כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי רצון וגאמר אמן: הרחמן הוא יפדוש עלינו סבת שלום:

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים: **בראש חודש:** הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה: **ביום טוב:** הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו טוב: **בסוכות:** הרחמן הוא יזכנו לישב בסכת עורו של לויתן: הרחמן הוא ישפיע עלינו שפע קדשה וטהרה משבחה אושפיזין עלאין קדישין, זכותם תהא סגן וצנה עלינו: **במועדים:** הרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הבאים לקראתנו לשלום: **בראש השנה:** הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו. ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהיו כל מעשינו לשם שמים:

ברכת האורח:

הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל מעדני עולם, ויהיה כשלחנו של אברהם אבינו, כל דעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו ישתה. ואל יחסר ממנו כל טוב לעד ולעולמי עולמים אמן: הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל הסעודה הזאת. הוא ובניו ואשתו וכל אשר לו. בבנים שיחיו. ובנכסים שידבקו. בדרך יהוה יחילו ופעל ידיו תרצה. ויהיו נכסיו ונכסיו מצלחים וקדושים לעיר. ואל ידחק לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא והרהור עון. שש ושמת כל הימים בעשר וכבוד מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא. אמן כן יהי רצון: ע"כ

בסעודת מילה:

הרחמן הוא יברך את אבי הבן, ואת אשתו היולדת, מעתה ועד עולם: הרחמן הוא יברך את הילד הנולד, וכשם שזכהו הקדוש ברוך הוא למילה, כך יזכהו לכנס לתורה ולחפה ולמצות ולמעשים טובים, וכן יהי רצון וגאמר אמן: הרחמן הוא יברך את הסנדק והמוהל ושאר המשתדלים במצוה, הם וכל אשר להם:

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא. מגדיל (ביום שמתפללים בו מוסף, במוצאי שבת, בסעודת ברית ובסעודת פורים אומרים: מגדול) ישועות מלכו. ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: כפירים רשו ודעבו. ודרשי יהוה לא יחסרו כל-טוב: גער הייתי גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב. וזרעו מבקש-לחם: כל-היום חונן ומלוה. וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: ברוכים אתם ליהוה. עשה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה. והיה יהוה מבטחו: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את-עמו בשלום: עושה שלום במדומיו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל-עמו ישראל ואמרו אמן:

אם ברך ברכת המזון על כוס יין, מברך "בורא פרי הגפן":
כוס ייִשועות אִשָּׁא. וּבִשְׁם יְהוָה אֱקַדָּא: סְבִרֵי מְדִנָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ברכת מעין שלש

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

עַל מִזְנוֹת: עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה עַל הַיֵּין: עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

עַל פִּירוֹת מִשְׁבַּעַת הַמִּינִים: עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָה לְאַבּוֹתֵינוּ
לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבֵּעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם יְהוָה יֵאָחֲזֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ. וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מִזְבִּיחֶךָ. וְעַל הַיִּכְלָה.
וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ.
וּנְבָרְכְךָ עֲלֶיהָ בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה.

בַּשַּׁבָּת: וְדָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. בְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ: וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רִאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה.

בַּפֶּסַח: וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת בַּשְּׁבֻעוֹת: וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבֻעוֹת

בַּסּוּכוֹת: וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַסּוּכוֹת בַּשְּׁמִינִי־עֲצֵרָת: וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם שְׁמִינִי חַג עֲצֵרַת

בְּרֹאשׁ־הַשָּׁנָה: וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן

הַזֶּה, בְּיוֹם (בִּירוּסָה: טוֹב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

כִּי אַתָּה טוֹב וּמַטִּיב לְכָל וְנוֹדָה לְךָ יְהוָה יֵאָחֲזֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עַל הָאֶרֶץ

עַל מִזְנוֹת: וְעַל מַחֲיָתָה וְעַל כִּלְכֵּלָתָה וְעַל מִזְנוֹת מַחֲרִיל: וְעַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה

עַל יֵין: וְעַל פְּרֵי גִפְנָה וְעַל יֵין מַחֲרִיל: וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

עַל ד' מִינִים: וְעַל פִּירוֹתֶיהָ וְעַל ד' מִינִים מַחֲרִיל: וְעַל הַפִּירוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָאֶרֶץ

עַל מִזְנוֹת: וְעַל מַחֲיָתָה וְעַל כִּלְכֵּלָתָה וְעַל מִזְנוֹת מַחֲרִיל: וְעַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה

עַל יֵין: וְעַל פְּרֵי גִפְנָה וְעַל יֵין מַחֲרִיל: וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

עַל ד' מִינִים: וְעַל פִּירוֹתֶיהָ וְעַל ד' מִינִים מַחֲרִיל: וְעַל הַפִּירוֹת

ברכת בורא נפשות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחֲסֵרוֹן עַל כָּל

מָה שֶּׁבְּרֵאתָ לְהַחְיֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי, בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

אָמַר רַבִּי קִלּוֹ
אִם הָיוּ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְרִין
אִפְלוּ שֶׁבַת אַחַת כְּתֻקָּה
מִיַּד הָיוּ נִנְאָלִין, שְׁנֵי אָמַר:
הַיּוֹם אִם נִקְלוּ תִשְׁמְעוּ.
וּכְתִיב:

שְׁמוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ

מלכותיים
ברכוני גרפמוד
grafmood.co.il

© עיצוב גרפי וביצוע: שלמה אברגיל - גרפמוד | 054-7368211